

Søgsbro: Jeg har deeltaget med flere ærede Medlemmer af Udvalget i at stille et Forslag under Nr. 12 om, at Tilskudet til Sædomsfrivningen ved det Kongelige Theater skal nedsettes med 10,000 Rb. Dette Forslag kan jeg ikke frasælde, og jeg er jo heller ikke alene om det. Det vil være det ærede Thing bekendt, at der for en 6—7 Aar siden blev truffet en Overenskomst med det Kongelige Theater, hvorefter der skulde bevilges det et aarligt Tilskud af 50,000 Rb. Dette Tilskud er imidlertid senere blevet forhøjet, efter at man ved forskjellige Love havde vedtaget, at Sædomsfrivningen ogsaa skulde gjælde for Theatrets Bedkommende. Det blev nemlig bestemt, at Midlerne til denne Sædomsfrivning skulde tages af Reserverfonden, men forsaavidt dette ikke var tilstrækkeligt, skulde der kunne ventes indtil 15,000 Rb. som Tilskud fra Finantserne. Denne Bevilling bliver altid kun givet paa et Aar; ikke bestomindre er den nu bleven givet i en Række af Aar igjennem Finantsloven, og vi have derfor heller ikke troet at burde modsætte os den iaar. Statens Tilskud vil altsaa vedblive at være 65,000 Rb., selv om vort Forslag vedtages. Men der er tillige foreslaaet, at dette Tilskud skulde forhøjes med 10,000 Rb. Ganske vist vil det, som den ærede Ordsfører udtalte, ikke iaar faae nogen praktisk Betydning, fordi Beløbet efter Sædomsfrivningen ikke kan blive saa betydeligt, at dette Tilskud kan komme med, men netop derfor har det i en anden Henseende en meget praktisk Betydning, thi naar Thinget nu bevilger disse 10,000 Rb., uagtet det er vitteligt, at der ingen Brug er for dem, siger Thinget i Grunden dermed, at det for Fremtiden vil sikkre disse 10,000 Rb., saasnart der bliver Trang dertil. Derved er det blevet os saameget mindre muligt at frasælde vor Indstilling. Disse 10,000 Rb. ere heller ikke nogen gammel Post paa Finantsloven. De kom først derind forrige Aar, og det efter en heftig Modstand ved tredie Behandling, som førte til, at den daværende Kirke- og Underviisningsminister erklærede, at hvis ikke de 10,000 Rb.

bleve bevilgede, vilde han ikke see sig istand til at vedblive Bestyrelsen af Theatret. Han er ikke vedbleven at være dets Bestyrer, og denne Grund er altsaa falden bort. En anden Grund var den Udfigt, der blev aabnet for Thinget, til at man, naar Underballancen ved det Kongelige Theater skulde vedblive, vilde være alvorligt betænkt paa at foretage Indskrænkninger med Hensyn til Balletten; men der er ikke forelagt os Noget, som giver Grund til at antage, at en saadan Indskrænkning vil træde i Kraft. De Grunde altsaa, der forrige Gang bevægede det ærede Thing til at gaae ind paa de tidnævnte 10,000 Rb., foreligge ikke længere, og det forekommer mig, at der i Tidsomstændighederne ligger en saa vigtig Grund til ikke at bevilge dem, at jeg ikke kan troe Andet, end at Thinget vil tage meget i Betænkning at indlade sig derpaa. Det skulde synes, at 65,000 Rb. er et saa anseeligt Tilskud til det Kongelige Theater i Forhold til de mange andre Krav, der stilles til Statens Finantser, at det maa være det Høieste, Rigsdagen kan bevilge til dette Niemed. Saameget mere bør vi fastholde det, som det maaste vil være muligt paa den Maade engang at komme til Afregning med Theatret. Naar det seer, at Folkethinget er bestemt paa ikke at ville forhøje det Tilskud, som nu maa ansees for fast, maa det sørge for at sætte Tæring efter Næring eller søge andre Hjælpemidler.

En lille Hensigtstilling skal jeg til Slutning gjøre til den ærede Kirke- og Underviisningsminister. Han kjender saa nøie de store Skatte, som opbevares i vore offentlige Bogsamlinger, at jeg ikke kan troe andet, end at han vil ansee det for ønskeligt, at de blivde saa stærkt som muligt benyttede. Men der ligger en stor Hindring deri, at disse Samlinger kun ere aabne paa samme Tid af Dagen og paa en Tid, som falder sammen med mange Folks Forretningstid, nemlig fra Kl. 11 til 2 eller 3. Der er oftere blevet anset derover her, og det har været foreslaaet, at de skulde staae aabne om Aftenen, men man har havt Betænkelighed ved